

Circulaire

Brussel, 25 april 2016

Kenmerk: NBB_2016_09

uw correspondent:

Patricia Kaiser
tel. +32 2 221 34 31 – fax +32 2 221 31 04
patricia.kaiser@nbb.be

Circulaire betreffende het aanvullend eigen vermogen

Toepassingsveld

Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen naar Belgisch recht.

Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die tot een groep naar Belgisch recht in de zin van artikel 339, 2° van de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen behoren.

Ondernemingen naar Belgisch recht die tot een financieel conglomeraat naar Belgisch recht in de zin van artikel 340, 1° van de voornoemde wet van 13 maart 2016 behoren.

Bijkantoren van verzekeringsondernemingen uit derde landen die in België verzekerings- [of herverzekerings]activiteiten verrichten.

Deze circulaire is van toepassing op verzekeringsmaatschappijen van onderlinge bijstand zoals gedefinieerd in artikel 15, 79° van de voornoemde wet van 13 maart 2016. Voor deze ondernemingen dient « De Bank » te worden vervangen door « de Controledienst voor de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen » zoals gedefinieerd in artikel 15, 84° van dezelfde wet.

Deze circulaire is niet van toepassing op de verzekeringsondernemingen bedoeld in artikel 275, 276 of 294 van de voornoemde wet van 13 maart 2016.

Doelstellingen

Deze circulaire verschaft uitleg over de overwegingen met betrekking tot de procedure voor de goedkeuring door de Bank van de aanvullende eigenvermogensbestanddelen, de indeling van de aanvullende eigenvermogensbestanddelen en de permanente naleving van de goedkeuringscriteria.

Juridische verwijzingen

De Wet: de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op verzekerings- of herverzekeringsondernemingen.

Verordening 2015/35: Gedelegeerde Verordening 2015/35 van de Commissie van 10 oktober 2014 tot aanvulling van Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf.

Structuur

- I. *Doelstellingen*
- II. *Definities*
- III. *Aanvullende informatie*
- IV. *Inwerkingtreding*
- V. *Richtsnoeren inzake aanvullend eigen vermogen*

Geachte mevrouw

Geachte heer

I. Doelstellingen

Deze richtsnoeren hebben betrekking op de artikelen 142, 143, 146 tot 149, 367 en 381 van de Wet en op de artikelen 62 tot en met 67, 74, 75, 78 en 79 van de Verordening.

Aanvullende eigenvermogensbestanddelen zijn voorwaardelijke bestanddelen, omdat ze niet zijn gestort en niet in de balans zijn opgenomen. Het feit dat de bestanddelen moeten worden goedgekeurd door de Bank, wijst op het voorwaardelijke karakter ervan. Indien er op een onbepaald tijdstip in de toekomst aanvullende eigenvermogensbestanddelen worden opgevraagd, zijn ze niet langer voorwaardelijk en worden ze bestanddelen van het kernvermogen, die gedekt zijn door activa op de balans.

Artikel 142 van de Wet bepaalt dat aanvullende eigenvermogensbestanddelen een juridisch bindende verplichting jegens ondernemingen kunnen omvatten. Dit kan op tal van regelingen slaan die niet behoren tot de categorieën van specifieke aanvullende eigenvermogensbestanddelen als bedoeld in de Wet, op voorwaarde dat zij kunnen worden opgevraagd om verliezen te compenseren.

Deze richtsnoeren beschrijven overwegingen met betrekking tot de procedure voor de goedkeuring door de Bank van de aanvullende eigenvermogensbestanddelen, de indeling van de aanvullende eigenvermogensbestanddelen en de permanente naleving van de goedkeuringscriteria.

De procedure voor de goedkeuring van aanvullend eigen vermogen voorziet in een permanente communicatie tussen de Bank en de ondernemingen, ook voordat een onderneming een formele aanvraag tot goedkeuring van een aanvullend eigenvermogensbestanddeel indient. Indien het aanvullend eigenvermogensbestanddeel dat kan worden opgevraagd, een niet in de lijsten opgenomen bestanddeel (zie verder) wordt, en er derhalve twee goedkeuringen van de Bank nodig zijn, houdt die communicatie ook in dat de te volgen procedurele benadering voor beide goedkeuringen wordt meegedeeld.

Overeenkomstig artikel 367 van de Wet mag een groep goedkeuring aanvragen voor een aanvullend eigenvermogensbestanddeel met betrekking tot een verzekeringstussenholding of een gemengde financiële tussenholding. In dergelijke gevallen zijn deze richtsnoeren ook van toepassing op de verzekeringstussenholding of de gemengde financiële tussenholding, die dan worden beschouwd als verzekerings- of herverzekeringsonderneming. Dit geldt ook wanneer een groep wordt geleid door een verzekeringsholding of gemengde financiële holding overeenkomstig artikel 381 van de Wet.

Voor de toepassing van deze richtsnoeren gelden de volgende definities:

- a) "eigenvermogensinstrument": een instrument dat, wanneer het wordt opgevraagd, een actief genereert, vaak in de vorm van contanten, terwijl het tegelijkertijd overeenkomstige belangen creëert in de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, in het geval van aandelen, of overeenkomstige achtergestelde schulden van de onderneming;
- b) "niet in de lijsten opgenomen bestanddeel": een eigenvermogensbestanddeel dat niet is opgenomen in de lijsten als bedoeld in de artikelen 69, 72 en 76 van Verordening 2015/35.

II. Definities

De begrippen die niet in deze circulaire worden gedefinieerd, hebben de betekenis die eraan is gegeven in de wet- en regelgeving die erin vermeld is.

III. Aanvullende informatie

Deze circulaire valt binnen het kader van de geharmoniseerde tenuitvoerlegging van de beginselen van Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II), zoals die tenuitvoerlegging werd bepaald door de richtsnoeren van de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen. Deze richtsnoeren kunnen ter informatie geraadpleegd worden op het volgende adres: <https://eiopa.europa.eu/publications/eiopa-guidelines>.

IV. Inwerkingtreding

Deze circulaire is van toepassing vanaf 23 maart 2016.

V. Richtsnoeren inzake aanvullend eigen vermogen

Richtsnoer 1 – Goedkeuring van aanvullende eigenvermogensbestanddelen die, zodra ze worden opgevraagd, niet in de lijsten opgenomen bestanddelen worden

Indien een aanvullend eigenvermogensbestanddeel na opvraging de vorm zou aannemen van een bestanddeel dat niet in de lijsten voorkomt, moeten de ondernemingen de toestemming vragen voor de indeling van dat bestanddeel, als bedoeld in artikel 79 van Verordening 2015/35, vooraleer een aanvraag tot goedkeuring van het aanvullend eigenvermogensbestanddeel in te dienen.

Richtsnoer 2 – Sluiting van een overeenkomst voor een bijkomend eigenvermogensbestanddeel

Wanneer de Bank haar goedkeuring verleent op voorwaarde dat de overeenkomst wordt gesloten overeenkomstig artikel 7, lid 3 van Uitvoeringsverordening (EU) 2015/499 van de Commissie van 24 maart 2015 tot vaststelling van technische uitvoeringsnormen met betrekking tot de procedures voor goedkeuring door de toezichhoudende autoriteit van het gebruik van aanvullend vermogensbestanddelen overeenkomstig Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad, dient de onderneming de overeenkomst formeel te sluiten uiterlijk binnen 15 werkdagen na de goedkeuring, tenzij zij met de Bank op voorhand en schriftelijk een langere periode is overeengekomen.

Richtsnoer 3 – Opvraagbaar op verzoek

Opdat de bestanddelen bedoeld in artikel 74, onder (a), (b), (c), (d), (f) en (i) van Verordening 2015/35 op verzoek opgevraagd kunnen worden, zorgen ondernemingen ervoor dat de opvraging niet:

- a) afhankelijk is van een gebeurtenis of van het feit of aan bepaalde criteria wordt voldaan;
- b) afhankelijk is van de instemming van de tegenpartij of een derde partij;
- c) afhankelijk is van een overeenkomst, regeling of stimulans die inhoudt dat de onderneming niet de toestemming heeft om het bestanddeel op te vragen, of dit waarschijnlijk niet zal doen; of
- d) afhankelijk is van een andere regeling of een combinatie van regelingen met dezelfde gevolgen als de punten (a) tot en met (c).

Met betrekking tot de beoordeling van toekomstige vorderingen door onderlinge verzekeringsverenigingen met variabele premies, bepaalt de Bank, voor de toepassing van artikel 143 van de Wet, of er eventuele belemmeringen zijn voor het gebruik van de vorderingen, waardoor verliezen, wanneer deze zich voordoen, niet kunnen worden gedekt, en de bedragen niet tijdig kunnen worden geïnd.

Wat de eventuele suppletiebijdragen betreft, eist de Bank in het bijzonder dat de onderneming aantoonbaar dat de kostprijs van de navordering in verhouding blijft staan tot het bedrag van de eventuele suppletiebijdrage en dat de onderneming relevante informatie verstrekt over de mogelijkheid om de bijdrage effectief na te vorderen.

Richtsnoer 4 – Indeling van aanvullende eigenvermogensbestanddelen

Om te bepalen hoe een aanvullend eigenvermogensbestanddeel wordt ingedeeld, mag de Bank zich niet uitsluitend baseren op de vorm waarin het bestanddeel wordt voorgesteld of op de beschrijving ervan, maar moet zij ook rekening houden met de economische realiteit ervan en met de mate waarin het beantwoordt aan de kenmerken en eigenschappen die zijn vastgesteld in de artikelen 146 tot 149 van de Wet en in de artikelen 74, 75 en 78 van Verordening 2015/35.

Wanneer een aanvullend eigenvermogensbestanddeel een opvraagbaar eigenvermogensinstrument wordt, moeten de ondernemingen het aanvullend eigenvermogensbestanddeel indelen door de kenmerken van dat eigenvermogensinstrument te beoordelen en te bepalen tot welke categorie (*Tier*) het eigenvermogensinstrument zou behoren wanneer het wordt opgevraagd.

De ondernemingen zorgen ervoor dat wanneer de opvraging van een aanvullend eigenvermogensbestanddeel resulteert in de ontvangst van geldmiddelen of andere activa, dat kernvermogensbestanddeel alleen wordt behandeld als een bijdrage wanneer het geen aanleiding geeft tot een al dan niet voorwaardelijk(e) dienovereenkomstig eigenvermogensinstrument of dienovereenkomstige verplichting voor de onderneming.

De ondernemingen moeten bestanddelen behandelen als bijdragen:

- a) wanneer zij de vorm hebben van een onvoorwaardelijke schenking of van een donatie van eigen vermogen;
- b) ongeacht of ze van een moederonderneming of een andere partij afkomstig zijn, of de vorm hebben van aanvullende bijdragen van leden van onderlinge verzekeringsverenigingen;
- c) ongeacht of het bestanddeel voor boekhoudkundige doeleinden wordt behandeld als bijdragend aan winst of verlies of als rechtstreeks bijdragend aan de reserves.

Aangezien de boekhoudkundige behandeling van bijdragen die voldoen aan de kenmerken en eigenschappen die gebruikt worden voor de indeling van het eigen vermogen in categorieën (*Tiers*), een toename van de activa van de onderneming inhoudt, en een dienovereenkomstige verhoging van de reconciliatiereserve, en aangezien de bijdrage niet leidt tot een eigenvermogensinstrument of een verplichting of tot een ander kernvermogensbestanddeel, delen de ondernemingen het bestanddeel in Tier 2 in.

Contractuele regelingen die, wanneer ze ten uitvoer worden gelegd, de verplichtingen van de onderneming verminderen door derden schadeloos te stellen, worden door de ondernemingen op dezelfde wijze ingedeeld als bijdragen, indien zij:

- a) een actief genereren voor een derde schuldeiser van de onderneming;
- b) geen overeenkomstige verplichtingen creëren voor de onderneming.

De ondernemingen behandelen overeenkomsten met een schadevergoedend karakter, die een derde verplichten schadevergoedingen te betalen aan de schuldeiser van de onderneming, zonder de onderneming te verplichten deze schadevergoedingen terug te betalen aan de derde, als aanvullende eigenvermogensbestanddelen, mits de Bank daarvoor haar goedkeuring verleent.

Richtsnoer 5 – Permanente naleving van de criteria

De ondernemingen dienen zo spoedig mogelijk overleg te plegen met de Bank indien zij reden hebben om aan te nemen dat er een wezenlijke verandering in het verliesabsorptievermogen van een aanvullend eigenvermogensbestanddeel dreigt of waarschijnlijk is.

Richtsnoer 6 – Beoordeling van de permanente naleving van de criteria

De Bank behoudt zich de mogelijkheid voor om te allen tijde na te gaan of het bedrag van een aanvullend eigenvermogensbestanddeel nog steeds het verliesabsorptievermogen van dit bestanddeel weerspiegelt. Daarvoor maakt de Bank gebruik van alle beschikbare informatie en met name van:

- a) informatie verkregen via inspecties ter plaatse;
- b) specifieke informatie ontvangen of verkregen in het kader van de procedure van prudentieel toezicht;
- c) in voorkomend geval, informatie verstrekt door andere toezichthouders binnen het college van toezichthouders.

Een kopie van deze circulaire wordt aan de commissaris(sen), erkend(e) revisor(en) van uw onderneming verstuurd.

Hoogachtend

Jan Smets
Gouverneur